

Начало>Семейноправни въпроси и наследство>Законно преместване/установяване в чужбина с деца**Законно преместване/установяване в чужбина с деца**

Като знаете какви са законовите изисквания, за да преминете дадена граница с детето си, ще избегнете случаи, в които може да бъдете счетен за „отвлечащ“ родител.

Опитът показва, че в много случаи неправомерното отвеждане или невръщане (задържане) на дете е отчасти последица от незнанието на т.нар. „отвлечащ родител“. Обикновено родителите не знаят условията, при които могат да се предвиждат през граница с децата си, или стъпките, които трябва да предприемат, когато пътуват в чужбина законно с тях.

Моля, изберете знаме, за да получите подробна информация за съответната страна.

Последна актуализация: 30/05/2023

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Белгия**1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?**

По силата на белгийското законодателство правото на промяна на мястото на пребиваване на непълнолетно лице е част от родителските права. От това следва, че само лицето(лицата), което(които) упражнява(т) родителските права по отношение на детето, е(са) упълномощено (упълномощени) да променя(т) мястото му на пребиваване.

По принцип, независимо от статута на родителите и от това дали живеят заедно или не, те упражняват съвместно родителските права в интерес на детето (вж. членове 373 и 374 от Гражданския процесуален кодекс).

При хипотеза за разделяне на родителите обаче е възможно да се поиска по съдебен път изключение от принципа на съвместно упражняване на родителските права. В такъв случай упражняването на родителските права, поверено на един от родителите с решение на съда, се счита за изключително. Поверяването на изключителни родителски права на единия родител може да доведе до това родителят, който ги упражнява, да получи всички прерогативи в това отношение, включително правото да избира мястото на пребиваване на детето; следователно детето може да бъде отведено в друга държава без съгласието на другия родител. При тази хипотеза на родителя, който е лишен от съвместно упражняване на родителските права, може все пак да се предостави право на лични отношения. Освен това съдът може да постави условия за упражняването на изключителните родителски права чрез въвеждане на изключения, изискващи съгласието на другия родител при вземането на някои свързани с детето решения. Изборът на място на пребиваване на детето може да бъде едно от тези решения, които трябва да се вземат съвместно в режим на упражняване на изключителни родителски права от единия от двамата родители.

Освен това следва да се отбележи, че в случай че детето е обект на решение за закрила, което предполага промяна в реда и условията за упражняване на родителските права, това решение има предимство. Така може да се окаже, че нито един от родителите няма право да отведе детето в друга държава.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато родителските права се упражняват съвместно от двамата родители, промяната на мястото на пребиваване на общото им дете изисква съгласието и на двамата родители.

Когато родителските права се упражняват само от единия родител, но е въведено изключение по отношение на някои решения, например избора на място на пребиваване на детето, се изисква съгласието на другия родител. По отношение на трети добросъвестни лица обаче съществува презумпция за родителско съгласие.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Когато носителите на родителските права не могат да постигнат съгласие относно мястото на пребиваване на общото им дете, решението дали да се разреши преместването на детето в друга държава или не се взема от съответния компетентен съд по местопребиваване.

Компетентният съд може да бъде сезиран *a priori* от родител, упражняващ съвместно родителските права във връзка с вземането на решение, за което не е дал одобрение. Родител, упражняващ съвместно родителските права може да подаде иск и *a posteriori*, за да оспори вече взето от другия родител решение.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Когато родителските права са поверени на единия родител, само родителят, на когото са поверени родителските права, може временно да отведе детето в друга държава с цел почивка.

Родителят, който не упражнява родителските права по отношение на детето, но има право на лични отношения с него, може да го заведе в чужбина само с предварителното писмено съгласие на притежателя на родителските права или с изричното разрешение от компетентния съд.

Когато родителските права се упражняват съвместно и няма решение, което да урежда въпроса за отглеждането и възпитанието на детето, всеки родител има право да пътува с него в чужбина. Мястото на пребиваване на последното обаче не може да бъде променяно.

И накрая, когато режимът на отглеждане и възпитание на детето се урежда със съдебно решение, всеки родител има право да пътува с детето само в периода, когато детето е при него, освен ако няма изрична съдебна забрана за това.

В последните два случая обаче може да е подходящо родителят, който пътува с детето, да се снабди с разрешение за пътуване, подписано от другия родител, за да се избегнат каквито и да е проблеми.

Последна актуализация: 10/01/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - България

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Когато двамата родители упражняват родителските права заедно и поотделно, следва заедно да вземат решение за прехвърлянето на детето в друга държава.

Когато родителите не живеят заедно, могат да постигнат съгласие относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него като поискат от районния съд по настоящия адрес на детето да утвърди споразумението им.

Когато родителите не могат да постигнат споразумение, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, който се произнася относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Независимо дали родителите упражняват съвместно родителските права или съдът е одобрил споразумение, или е постановил решение, с което упражняването им е предоставено само на единия от родителите и при него е определено местоживеенето на детето, за напускане на територията на Република България от страна на детето е необходимо съгласие и на родителя, който не упражнява родителските права, което съгласие се дава в писмена форма с нотариална заверка на подписа на родителя (чл. 76, т. 9 от Закона за българските лични документи).

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

При разногласие между родителите за пътуване на детето в чужбина спорът се решава по реда на чл. 127а от Семейния кодекс, а относно местоживеенето – по реда на чл. 127, ал. 2 или чл. 59 от СК.

Когато съдът замества съгласието на родителя за издаване на задграничен паспорт и пътуване на дете в чужбина (независимо от продължителността на пътуването), се изисква съществуване на конкретно защитен интерес на детето при пътуването му извън страната, което на свой ред налага разрешението за това да бъде дадено за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем (напр. държавите членки на Европейския съюз) или за неограничен брой пътувания през определен период от време, но също до определени държави.

Според задължителните указания по тълкуване на закона, дадени в ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1/2016 от 03.07.2017 г. по тълкувателно дело № 1 по описа за 2016 г. на Общото събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд, не може веднъж завинаги да замени съгласието на родителя и да постанови неограничено по време и територия пътуване.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Законът за българските лични документи не прави разграничение между различните хипотези на пътуване на детето в чужбина и изискването за съгласие от родителя, който не придружава детето по време на пътуването чрез нотариално заверена декларация.

Пътуването може да е краткосрочно напускане и връщане в страната, без детето да променя местоживеенето си извън България. При пътуване на детето в чужбина на екскурзия, почивка, за посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение и пр. и страните нямат съгласие, съдът подлага на преценка причината за искането. При липса на данни за съществуващ конкретен и реален риск за детето съдът определя параметрите на разрешението. В случаите на краткосрочно пътуване на детето в чужбина възможността да възникне конфликт между правото на детето да пътува и правото на родителя на лични отношения е минимална, а дори и да възникне, ако пътуването на детето е в негов интерес, то засегнатият родител следва да търпи това временно ограничаване на правата си.

Пътуването може да е и с цел промяна на местоживеенето на детето в чужбина. Когато разглежда въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, съответно – с издаването на необходимите лични документи за това, съдът не бива да допуска разрешението за пътуване да води до промяна в местоживеенето на детето, ако искането за разрешение не е съпроводено и с искане за промяна в местоживеенето на детето.

Определянето на местоживеене на детето е израз на висшия му интерес да се интегрира в семейна и социална среда и предполага трайност на установяването.

Последна актуализация: 26/02/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Чехия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родител, който не е получил съгласието на другия родител за прехвърляне на детето, следва да получи съгласие от съда.

Ако при упражняването на своята родителска отговорност, родителите не успеят да постигнат съгласие по въпрос, който е от важно значение за детето, особено с оглед на интересите на детето, по молба на единия от родителите решението се взема от съда (член 877 от Закон № 89/2012, Граждански кодекс, изменен). Прехвърлянето на дете в друга държава също се смята за въпрос от важно значение.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

За дългосрочното прехвърляне на детето (т.е. не по повод като ваканции) винаги се изисква съгласието на другия родител, освен ако този родител упражнява ограничена родителска отговорност или изцяло е лишен от такава. Съгласието на родителите се изисква независимо от това дали съдът вече се е произнесъл относно родителската отговорност (договорености относно грижите за децата), или все още се очаква решение относно грижите за децата. Не се прави разграничение между родители, които са сключили брак, и такива, които не са сключили брак.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако другият родител не е съгласен с прехвърлянето, неговото съгласие трябва да бъде заменено от съдебно решение (член 877 от Закон № 89 /2012, Граждански кодекс, изменен).

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Не, временното прехвърляне, напр. така че детето да може да прекарва ваканциите с единия от родителите, по принцип не се разглежда като въпрос от важно значение по смисъла на член 877 от Закон № 89/2012, Граждански кодекс, изменен.

Последна актуализация: 09/11/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Германия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Въпросът къде трябва да живее постоянно детето е предмет на правните разпоредби относно правото да се определя местоживееето на детето и по този начин de facto представлява част от грижата за детето (член 1631, параграф 1 от Гражданския кодекс (*Bürgerliches Gesetzbuch*, „BGB“)). Също както грижата за имуществото на детето, така и този въпрос попада в обхвата на родителската отговорност съгласно член 1626, параграф 1 от Гражданския кодекс.

Постоянното пребиваване е „въпрос от съществено значение“ (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) по смисъла на член 1687 (1), първо изречение от Гражданския кодекс — за разлика евентуално от кратка почивка до съседна европейска държава, за която е необходимо съгласието на двамата родители, ако упражняват съвместно родителските права над детето. Поради това родителят се нуждае от съгласието на другия родител, за да се премести в чужбина с детето, освен ако този родител не упражнява самостоятелно родителските права или поне разполага с правото самостоятелно да взема решение относно пребиваването на детето.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Ако този родител упражнява съвместно родителската отговорност, той трябва да получи съгласието на другия родител, за да премести детето в чужбина (правото самостоятелно да взема решение относно пребиваването) (вж. също отговора на въпрос 1).

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Отвеждането на детето да живее в чужбина е законно, ако родителят, който иска да премести детето упражнява самостоятелно родителските права или поне разполага с правото самостоятелно да взема решение относно пребиваването на детето.

Ако случаят не е такъв и ако има разногласие между родителите по този въпрос, по молба на единия от родителите семейният съд (*Familiengericht*) може да даде на единия родител правото да се произнесе по въпроса съгласно член 1628 от Гражданския кодекс. Съдът трябва да вземе решение въз основа на това, което е в най-добрия интерес на детето, като вземе предвид конкретните обстоятелства и практически въпроси, както и законните интереси на засегнатите лица (член 1697а от Гражданския кодекс).

Освен това, ако родителите живеят разделени, единият от тях може да се обърне към съда по семейни въпроси съгласно член 1671, параграф 1 от Гражданския кодекс, за да бъде определен за единствен носител на родителската отговорност или да бъде единствен носител на родителската отговорност за конкретен въпрос — например за правото да взема решение относно местопребиваването на детето. Съдът ще уважи молбата, ако другият родител е съгласен, освен ако детето на възраст най-малко 14 години възрази или ако е вероятно прехвърлянето на съвместната родителска отговорност или частичното прехвърляне на пълните родителски права да е в най-добър интерес на детето. Ако съдът уважи молбата, родителят може свободно да реши къде да живее детето.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Ако родител е единствен носител на родителската отговорност, той има право да изведе детето в чужбина, когато поиска за кратки периоди от време.

От друга страна, родители, които упражняват съвместно родителската отговорност, трябва по принцип да вземат това решение съвместно (член 1627 от Гражданския кодекс). Ако родители, които упражняват съвместно родителската отговорност, живеят разделени и двамата трябва да решат дали планираното пътуване е маловажен въпрос или въпрос от съществено значение (член 1687 (1), първо изречение от Гражданския кодекс). Този родител, с когото обичайно живее детето, има право сам да взема решения, свързани с ежедневни въпроси (член 1687, параграф 1, второ изречение от Гражданския кодекс). Другият родител може да вземе решение само по въпроси за действително полагане на грижи съгласно член 1687 (1), четвърто изречение от Гражданския кодекс. В законодателството не се уточнява кои въпроси са от съществено значение и кои са маловажни или въпроси за действително полагане на грижи. Това се решава в зависимост от конкретните обстоятелства по случая. По принцип както родителят, с когото детето обичайно живее, така и родителят с право на лични отношения, могат да вземат самостоятелно решение за временно пътуване за почивка в чужбина, при условие че пътуването не е към отдалечен район или район, в който има политически размирици. Родителят с право на лични отношения обаче трябва да информира предварително родителя, с който детето обичайно живее, относно целта на пътуването. Родителят, който се грижи основно за детето, може да взема самостоятелни решения относно рутинно медицинско лечение. Въпреки това, ако детето трябва да бъде отведено в друга държава с цел медицинско лечение, по правило това следва вече да не се разглежда като рутинно лечение.

Родител, който не носи родителска отговорност, няма право да решава къде да живее детето. По време на личните отношения този родител разполага със същите правомощия съгласно член 1687а от Гражданския кодекс като родител, упражняващ съвместно родителски права, с което детето не живее обичайно (член 1687 (1), четвърто изречение).

Последна актуализация: 02/11/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Естония

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

По принцип родителите носят съвместна родителска отговорност, което означава, че и двамата родители упражняват родителската отговорност съвместно и еднородно, с оглед на общото благополучие на детето. Важен принцип е, че родителите упражняват родителската отговорност по равно, т.е. имат равни права и задължения по отношение на своите деца. Родителската отговорност включва правото на вземане на решения за това къде да живее детето, включително дали детето може да пътува в чужбина.

Ето защо, ако родителите носят съвместна родителска отговорност, и двамата имат равни права да решават дали детето може да бъде отведено в друга държава или не. Следователно, като общо правило, дете не може да бъде отведено в чужбина без съгласието на другия родител.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Ако родителите носят съвместна родителска отговорност, се прилага общият принцип, че винаги е необходимо съгласието на другия родител.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако при съвместното упражняване на родителска отговорност родителите не успеят да постигнат съгласие по даден въпрос, който е важен за детето — който може да включва прехвърляне на детето в друга държава, ако това е необходимо — съдът може да предостави правото за вземане на решение по този въпрос на единия родител.

Ето защо, ако единият родител не е съгласен детето да бъде прехвърлено в друга държава, въпреки че това е необходимо, другият родител може да поиска от съда да му разреши да вземе самостоятелно решение за конкретния случай относно отвеждането на детето в друга държава. При издаване на такова разрешение съдът може да наложи допълнителни задължения на родителя, на когото е предоставено правото да вземе решение по конкретния случай.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Ако родителите носят съвместно родителската отговорност, се прилагат същите правила независимо от продължителността или причината за вземане на решение относно мястото на пребиваване на детето. До прекратяване на съвместното упражняване на родителската отговорност или до предоставяне от съда на правото на единия родител да решава например къде ще живее детето, двамата родители ще продължат да имат равни права при вземането на решения относно временното или постоянното прехвърляне на детето в друга държава.

Последна актуализация: 22/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Ирландия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Това е възможно, когато другият родител няма родителски права по отношение на детето и няма съдебни разпореждания, налагащи забрана за прехвърляне на детето без съгласието на другия родител.

То е възможно и когато преди извеждането на детето извън юрисдикцията на съответната държава няма подадена молба пред нейните съдилища за предоставяне на родителски права, попечителство или право на достъп.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато другият родител има родителски права по отношение на детето;

и/или

когато прехвърлянето на детето засяга упражняването на правата, произтичащи от настойничеството, и/или правата на достъп;

и/или

когато в съдебно разпореждане е посочено изрично, че за прехвърлянето на детето в друга държава е необходимо предварителното съгласие на другия родител или на друго конкретно посочено лице.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Възможно е да се подаде молба до съда с искане той да разреши правомерното прехвърляне на детето.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Да.

Последна актуализация: 16/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Гърция

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родител може винаги да отведе детето законно в друга държава без съгласието на другия родител, когато родителят, който отвежда детето, е единствен носител на родителската отговорност, при условие че това не нарушава правото на детето на лични отношения с другия родител.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато и двамата родители упражняват родителската отговорност.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако отвеждането на детето е необходимо, но другият родител не е съгласен с това, съдът ще трябва да реши ситуацията, като се основава на интереса на детето, и трябва да реши дали отвеждането да се осъществи или не.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Горепосочените правила, които изискват съгласието на другия съпруг, се прилагат независимо от това дали отвеждането в друга държава е временно с цел ваканция или е постоянно.

Последна актуализация: 06/07/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Испания

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Това е възможно, когато родителят упражнява еднолично родителската отговорност, като тя представлява съвкупността от правата и задълженията на родителите спрямо техните нееманципирани деца. В случай на разтрогване на връзката упражняването на родителската отговорност е напълно независимо от това при кой от родителите живее детето и кой от тях се ползва с право на посещения.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато родителите упражняват съвместно родителските права, независимо от това кой от тях се ползва с право на посещения и при кого от тях живее детето.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако е необходимо съгласието на другия родител, но е налице разногласие и този родител отказва да даде съгласието си, прехвърлянето трябва да бъде разрешено от съда.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Правилата за временно прехвърляне не са същите като тези за постоянно прехвърляне. Когато става въпрос за отвеждане на детето във връзка с обичайни здравни грижи, ваканция или други подобни, родителят, с когото е детето към този момент, взема решението, независимо дали живее с детето или разполага с право на посещения, като в същото време зачита времето за лични отношения или посещения, които детето трябва да има с всеки от родителите си. Само за важни решения относно живота на децата, като например постоянно прехвърляне, е необходимо разрешение от носителите на родителската отговорност.

Удостоверението за взаимно съгласие на двамата родители за напускане на националната територия от малолетното или непълнолетното дете може да бъде представено в подразделение на Гражданската гвардия (*Puesto de la Guardia Civil*) или в подразделение на националната полиция (*Comisaría de Policía Nacional*). Трябва да се използва един от следните образци:

 https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracion_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf или https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php.

Последна актуализация: 11/03/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Франция

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Ако родителите упражняват съвместно родителските права, всеки от тях може да пътува с детето без изричното съгласие на другия, освен ако не са налице особени обстоятелства. Ако все пак единият от двамата родители изрично откаже да даде съгласие за пътуването и не може да бъде постигнато съгласие, въпросът трябва да бъде отнесен до съдията по семейни дела, който да разреши спора.

Ако родителите упражняват съвместно родителските права, нито един от тях не може самостоятелно да реши да се премести с детето за постоянно в друга държава без съгласието на другия родител.

Ако единият родител упражнява самостоятелно родителските права, съгласието на другия родител не е необходимо, независимо дали става въпрос за почивка, или за преместване в чужбина. Съгласно член 373-2-1 от Гражданския кодекс обаче той трябва да информира другия родител, като във въпросната разпоредба се предвижда, че родителят, който не упражнява родителските права, трябва да бъде информиран за важните решения, свързани с живота на детето.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Възражение или забрана за напускане на страната

За да се противопостави на прехвърляне на детето в чужбина от единия от родителите, другият родител, ако също упражнява родителските права, може да подаде в префектурата молба да се забрани на детето да напуска страната за срок от 15 дни, и/или да поиска от съдия по семейни дела да наложи забрана за напускане на страната без разрешението на двамата родители (член 373-2-6 от Гражданския кодекс), която да бъде валидна до навършване на пълнолетие от детето, за определен срок или до постановяване на ново решение. По силата на забраната за напускане на страната без разрешението на двамата родители не се допуска детето да излезе от територията на страната. Родителите могат обаче да дават съгласието си за конкретно пътуване на детето, самостоятелно или придружено от единия родител, като подпишат декларация пред служител на правоприлагащите органи (обикновено това се прави пет дни преди пътуването). Ако единият родител откаже да даде своето съгласие, другият родител може да поиска от съдията да отмени забраната за напускане на страната или да разреши по изключение детето да напусне страната.

Пътуване за целите на промяна на местопребиването:

Ако пътуването с детето в чужбина има за цел промяна на неговото местопребиваване, съгласието на другия родител е необходимо дори когато няма възражение за пътуване с детето в чужбина или забрана за напускане на страната, освен ако родителят, който иска да се премести, не упражнява самостоятелно родителските права. Единствено в такъв случай този родител може да се премести без съгласието на другия, но е длъжен да го информира за тази важна за детето промяна.

Ако единият от родителите е пренебрегнал липсата на съгласие на другия, последният може да подаде молба за връщане на детето, като посочи, че е налице незаконно прехвърляне съгласно Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца. Тази процедура трябва да бъде образувана в държавата, в която е прехвърлено детето, като при нужда това става с помощта на централните органи, създадени съгласно Конвенцията.

Без значение какъв е характерът на прехвърлянето и като се изключат специфичните случаи на забрана за напускане на страната и възражение за пътуване в чужбина, от родителя, който напуска страната с детето, не се изисква да доказва изричното съгласие на другия родител, като по отношение на трети лица се счита, че такова съгласие е дадено.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

В случай че единият от родителите, упражняващи родителски права, откаже да даде съгласието си за пътуването, родителят, който иска да пътува с детето, има право да сезира съдията по семейни дела, който може да разреши детето да напусне страната. Същото се отнася и за случаите, когато има забрана за напускане на страната без разрешението на двамата родители.

По същия начин, ако прехвърлянето на детето всъщност представлява промяна на неговото местопребиваване, в случай че другият родител, упражняващ родителски права, откаже да даде съгласие, родителят, който желае да се премести с детето, трябва да сезира съдията по семейни дела по местопребиваване на детето, преди да предприеме каквото и да било пътуване.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Както е посочено по-горе, следва да се прави разграничение между временно и постоянно прехвърляне. Моля, прочетете информацията по предходните точки.

Последна актуализация: 08/03/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Хърватия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

По отношение на обстоятелствата, при които единият родител може правомерно да отведе детето в друга държава без съгласието на другия родител, трябва да бъдат разграничавани следните ситуации:

а) когато родителят, с когото живее детето, желае правомерно да отведе детето в друга държава, и

б) когато родителят, с когото не живее детето, но с когото то има лични отношения, желае правомерно да отведе детето в друга държава.

а) Родителят, с когото детето живее след развода, като част от ежедневните грижи за отглеждане на детето може да отведе правомерно детето в друга държава (напр. на едноместна екскурзия), при условие че това не застрашава правото на другия родител да установи лични отношения с детето, както е предвидено в член 95 и член 119 от Закона за семейните производства (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия), № 103/15 и 98/19, наричан оттук нататък: „ObZ от 2015 г.“). Това означава, че независимо дали родителите са съвместно или индивидуално отговорни за полагането на грижи за отглеждането и възпитанието на детето, всеки от тях има правото да взема независимо решения, свързани с ежедневието на детето, когато полага грижи за него (член 110 от ObZ от 2015 г.) Ако след развода родителите са съвместно отговорни за полагането на грижи за отглеждането и възпитанието на детето (член 104 от ObZ от 2015 г.), тогава решенията, които са важни за детето, трябва да бъдат взимани с взаимно съгласие (член 108 от ObZ от 2015 г.). Като се има предвид, че случайно пътуване до друга държава (напр. едноместна екскурзия) не включва намерение за промяна на постоянното или временното пребиваване на детето и поради това не е включено в изчерпателния списък със значими индивидуални права на детето, съгласно посоченото в член 100 от ObZ от 2015 г., разпоредбите на член 99, параграф 2 от ObZ от 2015 г. следва да се прилагат според случая. Същото важи и в случаите, в които родителят, с когото детето живее след развода, носи частично самостоятелна отговорност за отглеждането на детето (член 105 от ObZ от 2015 г.). Ако обаче родителят, с когото живее детето след развода, въз основа на съдебно решение носи напълно самостоятелна отговорност за отглеждането на детето, тогава той не трябва да иска съгласието на другия родител, за да отведе временно детето в друга държава (член 105, параграф 5 от ObZ от 2015 г.).

б) Ако родителят, с когото не живее детето след развода, но с когото то поддържа лични отношения, реши правомерно да отведе детето в друга държава, тогава той може да го направи само при условие че става въпрос за временен престой в друга държава (напр. едноместна екскурзия), който става по време, когато родителят има право да поддържа преки лични отношения с детето (член 121 от ObZ от 2015 г.), и при условие че това право не е забранено или ограничено със съдебно решение (членове 123—126 от ObZ от 2015 г.). Това означава, че независимо дали родителите са съвместно, или самостоятелно отговорни за полагането на грижи за отглеждането и възпитанието на детето, всеки от тях има правото да взема независимо решения, свързани с ежедневието на детето, когато полага грижа за него (член 110 от ObZ от 2015 г.) Ако след развода родителите са съвместно отговорни за полагането на грижи за отглеждането и възпитанието на детето (член 104 от ObZ от 2015 г.), тогава решенията, които са важни за детето, трябва да бъдат взимани с взаимно съгласие (член 108 от ObZ от 2015 г.). Като се има предвид, че временният престой в друга държава по време, когато родителят има право да поддържа преки лични отношения с детето (напр. едноместна екскурзия), не включва намерение за промяна на постоянното или временното пребиваване на детето и поради това не е включен в изчерпателния списък със значими индивидуални права на детето, съгласно посоченото в член 100 от ObZ от 2015 г., разпоредбите на член 99, параграф 2 от ObZ от 2015 г. следва да се прилагат според случая. Същото важи и за случаите, в които родителят, с когото живее детето след развода, носи частично самостоятелна отговорност за отглеждането на детето (член 105 от ObZ от 2015 г.), тъй като родителят, установяващ преки лични отношения с детето, разполага със свободата и правото да представлява детето във връзка с ежедневни въпроси, по времето, когато се грижи за детето (съгласно член 110 и член 112 и във връзка с член 105, параграф 1 от ObZ от 2015 г.).

В тези ситуации следва да се подчертае значението на разпоредбите на член 111 ОбЗ от 2015 г. Това означава, че двамата родители, независимо дали са самостоятелно или съвместно отговорни за отглеждането на детето, са задължени да споделят информация, свързана с детето, която да включва информация относно възможно отвеждане на детето в чужбина. Освен че това е правно задължение на родителите, преминаването на държавна граница изисква лични и други документи, които детето или всеки един от родителите трябва да носи със себе си.

В случай че единият от родителите счита, че другият родител може да злоупотреби с такова временно отвеждане на детето, той има право да поиска от съда да наложи една от мерките, посочени в член 418 от ОбЗ от 2015 г., в рамките на охранително производство, за да осигури изпълнението на решението за установяване на лични отношения между родителите и детето, или да наложи една от мерките, посочени в член 419 от ОбЗ от 2015 г., която гарантира безопасното завръщане на детето.

Най-желателно е родителите да постигнат взаимно съгласие по тези и подобни на тях въпроси, които след това може да бъдат уредени в тяхното споразумение за съвместна родителска грижа (член 106, параграф 3 от ОбЗ от 2015 г.).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Всяко (постоянно) отвеждане на детето в друга държава, което ще доведе до промяна на постоянното или временното пребиваване на детето, изисква съгласието и на двамата родители. Независимо дали родители са съвместно отговорни за полагането на грижи за отглеждането и възпитанието на детето или единият от тях носи частично самостоятелна отговорност, родителят, който отвежда детето и по този начин променя неговото постоянно или временно пребиваване, трябва да получи писмено съгласие от другия родител, за да го направи (член 100 и член 108 от ОбЗ от 2015 г.). Ако обаче родителят, с когото детето живее след развода, упражнява напълно самостоятелна отговорност за отглеждането на детето, тогава той не трябва да иска съгласието на другия родител, за да отведе детето в друга държава с цел промяна на постоянното или временното пребиваване на детето (член 105, параграф 5 от ОбЗ от 2015 г.).

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако родител желае с отвеждане на детето в друга държава да промени постоянното или временното пребиваване на детето и не може да получи писмено съгласие от другия родител, тогава съдът в рамките на охранително производство решава кой от родителите представлява висшите интереси на детето в този случай (член 100, параграф 5 и член 478, параграф 1 от ОбЗ от 2015 г.). Преди образуването на охранително производство трябва да се проведе задължителна извънсъдебна процедура по консултиране, чиято цел е родителите да постигнат споразумение по този въпрос с помощта на експерти от Министерството на социалните услуги (член 481 от ОбЗ от 2015 г. — извънсъдебно производство за задължително консултиране като процесуално изискване за образуване на производство съгласно член 100, параграф 5 от ОбЗ от 2015 г.). Ако родителите не успеят да постигнат споразумение в хода на задължителното консултиране, въпросът ще бъде решен от съда в рамките на охранително производство, чийто акцент ще бъде по-специално върху: възрастта и мнението на детето, правото на детето да има лични отношения с другия родител, готовността и желанието на родителите да си сътрудничат при упражняването на техните родителски права, личните обстоятелства на родителите, разстоянието между постоянното и временното пребиваване на родителите и мястото, където може да бъде отведено детето, както и транспортните връзки между тези места и правото на свободно движение на родителите (член 484 от ОбЗ от 2015 г.). Следва да се подчертае обаче, че ако единият от родителите упражнява напълно самостоятелна отговорност за отглеждането на детето, тогава той не трябва да иска съгласието на другия родител, за да отведе детето в друга държава с цел промяна на временното или постоянното местопребиваване на детето, т.е. в този случай възражението на другия родител няма правна стойност (член 105, параграф 5 от ОбЗ от 2015 г.).

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Както бе посочено в отговорите на въпроси 1—3, с ОбЗ от 2015 г. правата и задълженията на родителите се уреждат по различен начин в зависимост от това дали става въпрос за временно отвеждане на детето в друга държава (напр. еднократна екскурзия, с което не се нарушават правата на другия родител), или за постоянно отвеждане на детето в друга държава с цел промяна на постоянното или временното пребиваване на детето.

Последна актуализация: 13/04/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Италия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родител може да прехвърли дете в друга държава без съгласието на другия родител или против неговата воля, когато родителят, който прехвърля детето, има изключителни родителски права върху него или когато такова прехвърляне е допуснато от съда.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато и двамата родители носят отговорност за детето и упражняват съвместно родителските права върху него, за прехвърлянето му в друга държава е необходимо съгласието и на двамата родители.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава или се противопостави на това прехвърляне, родителят, който желае да прехвърли детето, трябва да поиска разрешение от компетентния съдебен орган, който може да бъде съдът по настойничеството /попечителството по място на пребиваване на детето или съдът, пред който е висящо производството, свързано с родителските права.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

За временното прехвърляне на детето в чужбина е необходимо да се провери причината за него. Ако става въпрос за кратка ваканция, може да се смята, че това е въпрос на обичайно управление, който може да бъде решен без разрешението и на двамата родители.

Ако временното прехвърляне е продиктувано от по-важни причини, като например медицинско лечение на детето, се изисква разрешението и на двамата родители, упражняващи родителските права. В случай на несъгласие въпросът се решава от съда.

Последна актуализация: 21/07/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните,

които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Кипър

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родител, на когото са предоставени изключителни родителски права, може да отведе законно детето в друга държава без съгласието на другия родител.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато родителските права върху непълнолетно дете се упражняват съвместно от двамата родители, за прехвърляне на детето в друга държава се изисква съгласието на другия родител. Освен това прехвърлянето на дете без съгласието на другия родител е престъпление по член 154 от Наказателния кодекс.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Прехвърляне в друга държава на дете без съгласието на един от родителите, който упражнява съвместно с другия родител родителските права върху детето, е възможно на основание на съответно съдебно решение, постановено от съда по семейни въпроси.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Ако не е получено съгласие за временно или постоянно прехвърляне на детето, е необходимо да се получи съответно съдебно решение. При наличие на съгласие, няма установени специални формуляри за даване на съгласие.

Последна актуализация: 07/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Латвия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Ако съдът е постановил мястото на пребиваване на детето да бъде в друга държава, родителят, който прехвърля детето за постоянно пребиваване в тази държава, не се нуждае от съгласието на другия родител.

Родител може законно да прехвърли дете за постоянно пребиваване в друга държава без съгласието на другия родител, когато родителят, който прехвърля детето, има еднолично право на упражняване на родителски права, установено въз основа на споразумение между родителите или съдебно решение.

Родител може законно да прехвърли дете за постоянно пребиваване в друга държава без съгласието на другия родител, когато правото на упражняване на родителски права на другия родител е било временно или окончателно отнето с решение на семейния съд (bāriņtiesa).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Родител, чието право на упражняване на родителски права не е било временно или постоянно отнето, може законно да прехвърли дете за постоянно пребиваване в друга държава със съгласието на другия родител, който има право на упражняване на родителски права (съвместно или еднолично).

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако другият родител не е съгласен с прехвърлянето на детето, родителят, който желае да прехвърли детето за постоянно пребиваване в друга държава, може да подаде молба до съда с искане да определи мястото на пребиваване на детето да бъде в държавата, в която този родител иска да прехвърли детето.

Ако другият родител не е съгласен с прехвърлянето на детето, родителят, който желае да прехвърли детето за постоянно пребиваване в друга държава, може да подаде молба до съда с искане да му бъде предоставено еднолично право на съвместен живот с детето.

Ако другият родител не е съгласен с прехвърлянето на детето, родителят, който иска да прехвърли детето за постоянно пребиваване в друга държава, може да подаде молба до семейния съд с искане за временно отнемане на правото на другия родител да живее с детето (когато са налице основателни причини) или молба с искане за окончателно отнемане на правото на другия родител да живее с него (когато са налице основателни причини).

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

За постоянно прехвърляне вж. отговорите на предишните въпроси.

В случай на временно прехвърляне не се изисква съгласието на другия родител.

Последна актуализация: 05/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Литва

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Прехвърлянето на детето в друга държава без съгласието на другия родител е възможно само временно (напр. за ваканция). За промяна на държавата на пребиваване се изисква или съгласието на другия родител, или решение на съда, с което се определя мястото на пребиваване на детето в чуждата държава.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Ако родителите са сключили брак и не са разведени, независимо от това дали живеят заедно, или отделно, за промяна на държавата на пребиваване на детето е необходимо съгласието и на двамата родители.

Ако родителите са разведени и мястото на пребиваване на детето е определено да бъде при единия от родителите, за преместване на детето за постоянно пребиваване в чужда държава се изисква съгласието на другия родител, тъй като определянето на местопребиваване при единия родител не предоставя на този родител повече права по отношение на детето, освен ако съдът не е постановил друго.

Ако родителите не са сключили брак и не е определено мястото на пребиваване на детето да бъде при някого от тях, се приема, че правата на родителите са равни и за промяна на държавата на пребиваване на детето се изисква съгласието и на двамата родители.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако е невъзможно да се получи съгласие от другия родител, този родител, който се премества в друга държава, трябва да подаде молба до съда с искане да се определи мястото на пребиваване на детето и договореностите относно правото на лични отношения с детето. Когато се определи мястото на пребиваване, родителят трябва да подаде молба за промяна на договореностите за правото на лични отношения с детето.

4 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

В литовското законодателство не се изисква допълнително съгласие от родител за временно прехвърляне на дете в друга държава.

Последна актуализация: 21/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Люксембург

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

По принцип съгласието на другия родител не е необходимо за временно отвеждане на детето в друга държава. Ако родителите упражняват съвместно родителските права, всеки от тях може да пътува с детето без изричното съгласие на другия родител. Ако по изключение единият родител упражнява самостоятелно родителските права, изричното или предполагаемото съгласие на другия родител не е необходимо.

Що се отнася до родителя, който не упражнява родителските права, той може при упражняването на правото си на лични отношения с детето и на настаняване на детето да го отведе за временно прехвърляне в друга държава без съгласието на другия родител. Временно прехвърляне за кратък срок (напр. преминаване на границата с цел пазаруване) или временно прехвърляне за по-дълъг срок (напр. по време на ваканция) може да се осъществи без съгласието на другия родител, при условие че това става в рамките на упражняването на правото на лични отношения с детето и на настаняване на детето.

Документите за самоличност или другите документи, необходими в случай на временно прехвърляне, варират в зависимост от нормативните изисквания на държавата на местоназначение.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Трайното прехвърляне на детето и **временното** прехвърляне на детето **поради сериозни причини** (напр. тежко лечение) изискват задължително съгласието на двамата родители, ако те упражняват съвместно родителските права. Прехвърлянето на местоживеенето или на местопребиваването в чужбина се смята за трайно прехвърляне и изисква съгласието на двамата родители. В случай на самостоятелно упражняване на родителските права съгласието на другия родител не се изисква. Въпреки това, по искане на другия родител, правото на лични отношения може да бъде адаптирано.

За целите на доказването, съгласието на родителите трябва да бъде дадено писмено. Документът може да бъде съставен от родителите. По искане на държавата домакин родителите могат да се обърнат към съда, за да удостовери съгласието им.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава?

Когато единият родител отказва да даде съгласието си за прехвърлянето на детето в друга държава, съдията по семейноправни въпроси следва да се произнесе по искането за отпътуване на детето в чужбина.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Както е посочено в точки 1—3, правилата са различни в зависимост от това дали става въпрос за временно или трайно прехвърляне на детето.

За всяко временно прехвърляне в чужбина, което детето осъществява без да бъде придружавано от родителите си, детето трябва да разполага с разрешение за напускане на територията на страната (документ, с който родителят разрешава на ненавършилото си пълнолетие дете да напусне територията на Люксембург).

Образецът на разрешението е оставен на разположение на родителите в сградата на общината. В повечето случаи за издаването на такъв образец общините изискват плащането на такса за административни разходи. Размерът на тази такса може да се различава в различните общини. Въпреки че този образец не е задължителен, редица чуждестранни органи го изискват, като при отсъствието на такъв няма да допуснат детето Ви на своя територия.

Ако детето се придружава само от единия от родителите си, полезно е този родител да разполага с разрешението на другия родител, тъй като някои държави го изискват.

Връзки

 <http://www.legilux.lu/>

 <https://justice.public.lu/fr.html>

Последна актуализация: 11/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Унгария

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

А) По принцип **родител** може да прехвърли детето си в друга държава **краткосрочно и без намерението да остане** без да има съгласието на другия родител. Това обхваща случаите, при които:
родителите упражняват съвместно родителската отговорност;
по силата на споразумение между родителите или на съдебно решение, родителската отговорност се упражнява от единия от родителите, но правото на другия родител на съвместен живот с детето не е било ограничено или отнето от съда;
детето е прехвърлено в друга държава от родителя в рамките на правото му на лични отношения с детето и в периода, определен за пряк контакт с детето, *освен* когато по силата на съдебно решение или решение на публичен орган по настояничество за целта се изисква съгласието на другия родител.

Б) **Родител** може да прехвърли детето в друга държава, **дори дългосрочно или с намерението да остане там**, без съгласието на другия родител, ако родителската отговорност на другия родител е била ограничена или отнета от съда.

В) В следните случаи **попечителят или настойникът** може също законно да прехвърли дете в друга държава без съгласието на родителя, при условие че публичният орган по настояничество не е ограничил правото му да го направи:

краткосрочно и без намерението да остане, ако детето е настанено в приемно семейство;

ако детето е настанено при трето лице и по тази причина упражняването на родителската отговорност на родителя е било спряно.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

А) Ако **родител** прехвърли детето в друга държава **дългосрочно или с намерението да остане там** е необходимо съгласието на другия родител. Това обхваща случаите, при които:

родителите упражняват съвместно родителска отговорност;

по силата на споразумение между родителите или на съдебно решение, родителската отговорност се упражнява от единия от родителите, но правото на другия родител на съвместен живот с детето не е било ограничено или отнето от съда;

Б) Ако детето е настанено в приемно семейство, **попечителят или настойникът** може да прехвърли детето в друга държава **дългосрочно или с намерението да остане там** само със съгласието на родителя.

Отпътуването за друга държава с цел обучение, работа или друга подобна цел, може да се счита **за дългосрочно**.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако другият родител не е дал съгласието си за прехвърляне на детето в друга държава, родителят може да поиска публичният орган по настояничество да вземе решение по този въпрос. В такива случаи решение от публичния орган по настояничество, позволяващо прехвърлянето на детето в друга държава, замества съгласието на другия родител.

Родител, който иска да се определи място на пребиваване на детето в друга държава, трябва да приложи към молбата си документи, доказващи, че образованието, издръжката, грижата за детето и неговото обучение са осигурени в другата държава (по-специално оценка на жизнената среда, издадена от чуждестранния орган, удостоверение за посещаемост в училище, удостоверение за доходите на родител, декларация за приемане). По искане на родителя публичният орган по настояничество ще осигури получаването на оценката на жизнената среда. Ако родителят все още не е постъпил на работа в другата държава, публичният орган по настояничество може да приеме декларация от родителя за очаквания от него или нея доход, вместо удостоверение за доходите.

Докато се произнася по спора, публичният орган по настояничество обмисля дали при липсата на международен договор или реципрочност е възможно да се приведе в сила решение на съда или решение на публичен орган по настояничество за уреждане на поддържането на преки контакти между детето и родителя, които живеят разделени .

4 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Както е посочено в точка 1, ако пътуването в чужбина не е дългосрочно, родителят може да прехвърли детето в друга държава дори без съгласието на другия родител. В такива случаи трябва да се спазват общите условия за пресичане на границата, за да може детето да пътува в чужбина (например, детето трябва да има валиден паспорт).

Последна актуализация: 15/01/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Малта

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Обстоятелствата се различават в зависимост от ситуацията, но най-често съгласието на другия родител не се изисква, когато местопребиваването му не е известно. Член 56, параграф 5 от Гражданския кодекс предвижда, че съдът може да лиши всеки родител от родителски права и следователно в този случай родителят, който е натоварен с полагането на грижи и упражняването на родителските права спрямо детето, не е необходимо да иска съгласието на родителя, лишен от права.

Родителят обаче **винаги** трябва да се увери, че има право да прехвърли детето в друга държава без съгласието на другия родител, като поиска разрешение от компетентния съд, т.е. Гражданския съд (семеино отделение).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласно разпоредбите на националното право родителят винаги се нуждае от съгласието на другия родител, за да прехвърли детето, особено когато другият родител има право, което ще бъде нарушено при прехвърлянето на детето. Такова може да бъде правото на лични отношения, както и правото на участие при вземането на решения по въпроси, свързани с живота на детето (а това включва мястото, жизнената среда и културата, в които следва да бъде отгледано детето). В тази ситуация родителят, който не дава съгласието си, може да се противопостави на прехвърлянето на много основания, като например че такова прехвърляне би го лишило от лични отношения.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Деца могат да бъдат прехвърляни в друга държава без съгласието на другия родител, ако това бъде разрешено от компетентния съд.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Да, същите правила се прилагат за временно прехвърляне. Съгласие на родителя може да бъде дадено по следния начин:

I, the undersigned, who is the parent of _____ (име, фамилия, дата на раждане, номер на лична карта на ненавършилото пълнолетие лице) authorise that my son/daughter (изберете приложимото) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ (причина за напускане на острова) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of _____ (период от време)(изберете приложимото).

Подпис, последван от име, фамилия и номер на лична карта на родителя

Последна актуализация: 17/07/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [nl](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Нидерландия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Единият родител може законно да прехвърли детето в друга държава без съгласието на другия родител само ако еднолично упражнява родителски права върху детето.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласието на другия родител е необходимо за прехвърлянето на детето в друга държава, ако родителите упражняват съвместно родителските права върху детето.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако прехвърлянето на детето в друга държава е необходимо, но другият родител, който упражнява съвместно родителските права върху детето, не дава съгласието си за това, може да бъде подадена молба до съда с искане той да даде съгласие вместо родителя (член 253A от том I от Гражданския кодекс на Нидерландия (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Да, правилата в Нидерландия относно временното и постоянното прехвърляне на дете са едни и същи. Щракнете тук за достъп до [формуляра „toestemming om te reizen“](#) (съгласие за пътуване в чужбина) (на нидерландски език) (288 Kb) [nl](#) или версията му на английски език (298 Kb) [en](#).

Последна актуализация: 17/11/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Австрия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

1.1 На първо място следва да се посочи всеобхватното изменение на правото, уреждащо произхода със Закона за изменение на правото, уреждащо произхода и правото относно имената от 2013 г. (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz* 2013) (BGBl I 2013/15), който влезе в сила в Австрия на 1 февруари 2013 г. Оттогава правилата относно местопребиваването се съдържат в член 162 от Общия граждански кодекс (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* – ABGB), въпреки че тези правила не следва да се разглеждат отделно, а в по-широкия контекст на останалите разпоредби относно произхода.

1.2 Единият родител може във всеки случай да прехвърли детето в друга държава без съгласието на другия родител, на първо място, ако на родителя, прехвърлящ детето, му е предоставено правото самостоятелно да упражнява родителски права; на второ място, предварително е уведомил другия родител; и на трето място, оставащият родител не е изразил след това несъгласието си в рамките на разумен срок и съответно не е подал молба до съда за отнемане или ограничаване на родителски права. Ако другият родител подаде молба до съда, съдът трябва да реши дали прехвърлянето е било законно или не. За да гарантира решението относно промяната на местопребиваването, съдът може също така да наложи забрана върху заминаването с детето (член 107, алинея 3, четвърто изречение от Закона за охранителното производство (*Außerstreitgesetz* – AußStrG)).

Декларация относно преместването в чужбина, изготвена от родителя, на когото не са предоставени родителски права, трябва да бъде взета предвид от другия родител, ако изразеното в тази декларация желание съответства в по-голяма степен на интереса на детето.

Ако родителят, на когото е предоставено самостоятелно да упражнява родителски права върху детето, не е уведомил другия родител за планираното преместване — той или тя е задължен/а да уведомява другия родител по съществено важни въпроси (член 189, алинея 1, първо изречение от ABGB, в който във всеки случай е включено преместване в чужбина) — или ако той или тя се премести в чужбина въпреки значителното несъгласие, изразено от другия родител, това (при липсата на законно упражняване на родителски права от страна на другия родител) все пак не е в нарушение на правото относно родителските права по смисъла на член 3 от Хагската конвенция за отвличане на деца, а е в нарушение само на разпоредбите на австрийското семейно право, уреждащо вътрешните отношения между родителите, което може да доведе до последици съгласно семейното право (от обикновено предупреждение до промяна в упражняването на родителските права).

1.3 Ако упражняването на родителски права е предоставено и на двамата родители, те трябва, доколкото това е осъществимо и възможно, да упражняват родителските права по взаимно съгласие (член 137, алинея 2, последно изречение от ABGB).

Трябва да се прави разграничение между ситуации, в които детето се прехвърля в чужбина от а) родителя, в чието домакинство се полага основно грижата за детето, или б) другия родител, в чието домакинство не се полага основно грижата за детето. Родител, в чието домакинство не се полага основно грижата за детето, действа във всеки случай неправомерно по смисъла на член 3 от Хагската конвенция за отвлечение на деца. За родителя, в чието домакинство се полага основно грижата за детето, правното положение е по-сложно:

Член 189, алинея 1, първо изречение от ABGB, посочен по-горе, относно задължението за уведомяване на другия родител по съществено важни въпроси, се прилага и когато упражняването на родителски права се предоставя и на двамата родители (член 189, алинея 5 от ABGB). По въпроса дали липсата на уведомяване на другия родител, който също упражнява родителски права, в съответствие с член 189, алинея 5 във връзка с член 189, алинея 1, първо изречение от ABGB сама по себе си е достатъчна, за да представлява нарушение на правото относно родителските права по смисъла на член 3 от Хагската конвенция за отвлечение на деца, съществуват различни виждания сред специалистите. Австрийският върховен съд неотдавна даде положителен отговор на този въпрос (6Ob 170/16t).

Тук трябва да се има предвид и декларацията на родителя, в чието домакинство не се полага основно грижата за детето, ако изразеното в нея желание в по-голяма степен съответства на интереса на детето. Независимо че е определено като неправомерно нарушение на закона относно родителските права по смисъла на Хагската конвенция за отвлечение на деца, липсата на подадено уведомление може да представлява поведение във вътрешните отношения, което е в нарушение на австрийското семейно право и води до горепосочените последици.

1.4 Ако упражняването на родителските права е предоставено и на двамата родители, без да е установено в чие домакинство се полага основно грижата за детето, е необходимо да се получи съгласието на другия родител. Ако липсва съгласие от другия родител, молбата за издаване на решение се подава в компетентния съд по настояничеството (*Pflegschaftsgericht*). В решението си съдът трябва да вземе под внимание както интереса на детето, така и правата на родителите на защита от насилие, на свобода на движение и свобода на упражняване на професионална дейност (член 162, алинея 3 от ABGB). И тук обаче, по отношение на трети страни, всеки родител има право на представителство само за времето, за което упражняването на родителските права (в областта на правото на определяне на местопребиваването на детето) не е било окончателно или временно отменено.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Във всеки случай съгласието на другия родител е необходимо, ако на родителя, който прехвърля детето или а) не му е предоставено упражняване на родителски права, или б) му е било предоставено упражняване на родителски права, но грижата за детето се полага основно извън неговото домакинство.

В случаите когато а) родителят, в чието домакинство се полага основно грижата за детето, или б) родителят, който самостоятелно упражнява родителските права, иска да премести детето в друга държава, във вътрешните отношения той или тя трябва да спазва задължението за уведомяване съгласно член 189 от ABGB (вж. отговора на въпрос 1) и да взема предвид мнението на уведомения родител, ако то в по-голяма степен съответства на интереса на детето.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

3.1. Ако упражняването на родителските права е предоставено и на двамата родители, без да е определено в чие домакинство следва да се полага основно грижата за детето, родителят, който желае да прехвърли неговото или нейното местопребиваване в чужбина без съгласието на другия родител, трябва да подаде молба до компетентния съд по настояничеството. В решението си относно разрешението съдът трябва да вземе под внимание както интереса на детето, така и правата на родителите на защита от насилие, на свобода на движение и свобода на упражняване на професионална дейност (член 162, алинея 3 от ABGB).

3.2. Ако на родителя, който желае да се премести в чужбина с детето, не са му присъдени никакви родителски права, или ако грижата за детето се полага основно извън неговото или нейното домакинство, той или тя може да подаде молба до съда за отнемане или ограничаване на упражняването на родителски права от другия родител (и — вероятно също само частично — за прехвърляне на родителските права на него или нея). Особено когато като не толкова строго средство за правна защита, в сравнение с отмяната на упражняването на родителски права, съдът може също да отмени необходимите по закон права на съгласие и одобрение или да замени необходимите по закон съгласие или одобрение, ако не са налице основателни причини за отказа (член 181, алинея 1 от ABGB).

3.3. Родителят, на когото е предоставено упражняването на родителски права, в чието домакинство се полага основно грижата за детето, трябва да уведоми другия родител и да му предостави възможност да изрази мнението си (член 189 от ABGB), но уведомяването му и съгласието от негова или нейна страна не са предварително условие за заминаването.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Също във връзка с временното прехвърляне в случай на съвместно упражняване на родителски права, родителите трябва, доколкото това е осъществимо и възможно, да упражняват родителски права по взаимно съгласие (член 137, алинея 2, последно изречение от ABGB).

Доказателството за такова взаимно съгласие обаче не е предварително условие за заминаване.

Изискванията за взаимно съгласие обаче могат напълно законно да не бъдат прилагани, например при спонтанно посещение през почивните дни на баба и дядо, които се намират в чужбина, и във всеки случай ако другият родител не възнамерява да има каквито и да е лични отношения с детето по това време (тук изобщо не би било възможно да се постигне взаимно съгласие).

Същото важи и в случаите, когато другият родител просто трябва да бъде информиран (член 189, алинея 1 от ABGB), но при всеки отделен случай от обстоятелствата зависи (например продължителност, посока и цел и на пътуването) дали временното прехвърляне изобщо трябва да се разглежда като съществено важен въпрос.

Последна актуализация: 05/06/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Полша

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родителските права се упражняват по принцип съвместно от двамата родители. Това следва от член 97, параграф 2 от полския Кодекс за семейството и настояничеството (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), съгласно който решенията по важните за детето въпроси се вземат съвместно от родителите, а ако те не успеят да постигнат съгласие, тези въпроси се решават от съда по настояничеството (*sąd opiekuńczy*). Само при по-маловажни въпроси, отнасящи се до детето, всеки родител може да решава самостоятелно, без да е необходимо да се консултира с другия

родител и да получава съгласието му. Според полската съдебна практика отвеждането на дете в чужбина както за постоянно, така и временно, дори и за ваканция, се счита за съществено важен въпрос.

Съгласно член 97, параграф 2 от Кодекса за семейството и настояничеството, родител може да отведе дете в чужбина без съгласието на другия родител само ако:

а) другият родител е лишен от родителски права по отношение на детето с решение на полски съд (член 111 от Кодекса за семейството и настояничеството);

б) упражняването на родителските права от другия родител е временно спряно с решение на полски съд (член 110 от Кодекса за семейството и настояничеството);

в) другият родител има ограничени родителски права по отношение на детето (член 109 от Кодекса за семейството и настояничеството). Съдът решава как да бъдат ограничени родителските права, като прилага мярката, която ще защити благосъстоянието на детето по най-добрия начин. По-специално родителят, чиито родителски права са били ограничени, може да бъде лишен от правото си да взема решения по съществено важни въпроси, отнасящи се до детето, или по някои от тези въпроси. Ако единият родител е лишен със съдебно решение от правото да участва във вземането на решения за обичайното местопребиваване на детето, то той няма да може да се противопостави на промяната на обичайното местопребиваване на детето в Полша с обичайно местопребиваване в чужбина;

г) правата и задълженията на родителите по отношение на детето може да бъдат променени след постановяване на решение по бракоразводно дело (член 58, параграфи 1 и 1а от Кодекса за семейството и настояничеството), дело за унищожаване на брака (член 58, параграф 1 във връзка с член 21 от Кодекса за семейството и настояничеството) и раздяла (член 61, параграф 3, точка 1 от Кодекса за семейството и настояничеството). Това се прилага и по отношение на решения, постановени по производства за бащинство (член 93, параграф 2 от Кодекса за семейството и настояничеството), по производства за изменение на съдебно решение относно родителските права и начина на упражняване на тези права, постановено в бракоразводно дело, дело за раздяла или унищожаване на брака или за установяване на произход (член 106 от Кодекса за семейството и настояничеството) и по производства за възлагане на упражняването на родителските права на единия от родителите в случаите, когато те не живеят заедно (член 107, параграфи 1 и 2 от Кодекса за семейството и настояничеството). По-специално в тези случаи съдът може да възложи упражняването на родителските права на единия от родителите, като ограничи правата на другия родител до специфични задължения и права по отношение на детето. Ако съдът по бракоразводното дело възложи упражняването на родителските права на единия от родителите и ограничи родителските права на другия родител, тогава, въпреки че това решение не лишава другия родител от родителски права по отношение на детето, този родител може да упражнява правата и задълженията си само доколкото това е позволено от съда. Ако съдът не предостави на другия родител правото да участва във вземането на решенията относно местопребиваването на детето, тогава, по принцип, родителят, на когото е възложено упражняването на родителските права, взема сам решението относно това местопребиваване (вж. все пак точка 2);

д) другият родител е лишен от правото на съвместно вземане на решения, отнасящи се до промяна на местопребиваването на детето, със съдебно решение на чуждестранен съд, което е признато в Полша.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласието на другия родител е необходимо във всички случаи, които не са посочени в предходната точка. Това включва ситуацията, в които родителят има пълни родителски права или родителските му права са ограничени, но не е бил(а) лишен(а) от правото да участва във вземането на решенията относно местопребиваването на детето. По този въпрос полската съдебна практика отива дори още по-далеч. В решението си от 10 ноември 1971 г. по дело III CZP 69/71 Върховният съд (*Sąd Najwyższy*) пояснява, че *за да може ненавършило пълнолетие дете да бъде отведено за постоянно в чужбина от родителя, на когото е възложено упражняването на родителските права в бракоразводното производство, е необходимо да се получи разрешение от съда, занимаващ се с въпросите на настояничеството и попечителството, ако другият родител, на когото е предоставено право на надзор върху отглеждането на детето, не е дал изявление за съгласие за отвеждането на детето в чужбина.*

Следователно, предвид цитираното решение, ако съдът не е предоставил на другия родител, например при бракоразводно дело, правото на съвместно вземане на решения за обичайното местопребиваване на детето, този родител може все пак да поиска връщането на детето, ако няма да може да упражнява правото си на лични отношения с детето. В решението си от 6 март 1985 г. по дело III CRN 19/85 Върховният съд е приел, че *тъй като отвеждането на дете на ваканция в чужбина е съществено важен въпрос, за него се изисква съгласие на двамата родители, упражняващи родителските права, а при липса на такова съгласие се изисква решение на съда, компетентен по въпросите на настояничеството и попечителството.*

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

В тези случаи молбата трябва да се подаде в съда по настояничеството и попечителството в Полша за заместващо съгласие за пътуване на дете в чужбина.

Молбите за такова съгласие може да се подават от родители, които не са били лишени от родителски права или по отношение на които не е било постановено спиране на упражняването на родителските им права. Молбите могат да се подават от самите молители: в тези случаи полското право не изисква от страните да бъдат представлявани пред съда от адвокат. Материално компетентен да разглежда тези молби на първа инстанция е районният съд (*sąd rejonowy*) (семейно отделение и отделение за малолетни и непълнолетни деца), докато съдът с териториална компетентност е съдът по мястото, където детето пребивава или живее.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Както бе посочено по-горе, за отвеждането на детето в чужбина за кратък период от време се изисква съгласието на другия родител.

В Полша не се използват формуляри за съгласие за отвеждане на дете в чужбина (постоянно или временно). Следователно съгласието може да бъде дадено във всякаква форма. Въпреки това е препоръчително да се получи писмено съгласие, което може да послужи като доказателство във всяко производство за връщане на дете, което се основава на Хагската конвенция от 1980 г. Помощта на полски адвокат, правен съветник или нотариус може да бъде от полза при изготвянето на такова съгласие.

Последна актуализация: 29/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [pt](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която

търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Португалия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Решенията по въпроси от особено значение се вземат и от двамата родители (членове 1901, 1902, 1911 и 1912 от Гражданския кодекс (*Código Civil*)).

В случай че родителите се разделят (развод или раздяла), и двамата продължават да носят отговорност по въпросите от особено значение (член 1906, алинея 1 от Гражданския кодекс), освен ако съдът реши с мотивирано решение, че отговорността следва да се упражнява само от единия родител, или когато се счита, че съвместното упражняване на отговорността не е в интерес на детето (член 1906, алинея 2 от Гражданския кодекс). Няма специално определение за това какво се разбира под „въпроси от особено значение“. Те се отнасят до ограничена група аспекти от живота на детето или до сериозни и необичайни екзистенциални въпроси, свързани с основните права на детето.

Местопребиването или изборът на това къде да бъде съсредоточен животът на детето, с други думи изборът на това къде да живее то, е въпрос от особено значение. И двамата родители са отговорни за това решение. В случай на разногласие между родителите местопребиването на детето се определя от съда (член 1906, алинея 5 от Гражданския кодекс).

Поради тази причина един родител може правомерно да прехвърли дете в друга държава без съгласието на другия родител само когато той или тя носи изключителна родителска отговорност или местопребиването на детето е било определено или променено от съда, с което е разрешено прехвърлянето в друга държава.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Според прилаганото понастоящем общо правило по член 1906, алинея 1 от Гражданския кодекс съгласие се изисква винаги когато родителската отговорност се упражнява съвместно от двамата родители.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако и двамата родители упражняват родителска отговорност и единият от тях не е съгласен с прехвърлянето на дете в друга държава, прехвърлянето може да се осъществи само чрез съдебно решение (член 1906, алинея 5 от Гражданския кодекс).

В такъв случай производството трябва да бъде заведено пред съда или съдебното отделение, които са териториално компетентни и материално компетентни по семейни въпроси и по въпроси, свързани с ненавършили пълнолетие лица (вж. членове 122—125 от Закон № 62/2013 за организацията на съдебната система); производството се провежда във формата, определена в правилата, уреждащи гражданското производство за настойничество/попечителство, одобрени със Закон № 141/2015 (вж. членове 3, 9 и 67 от него).

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

В правната теория и съдебната практика временното прехвърляне за ваканция или почивка не се разглежда като въпрос от особено значение, щом прехвърлянето не изисква промяна на мястото, където е съсредоточен животът на детето. Изключенията включват прехвърляне в държави, в които има въоръжен конфликт, държави, в които има особена опасност, или държави, засегнати от пандемии, и следователно поставящи в риск здравето и безопасността на детето.

Здравните грижи обаче следва да се разглеждат като въпрос от особено значение, изискващ съгласието и на двамата родители, в зависимост от съответните здравни грижи и последиците за основните права на детето в резултат на такива грижи. Това може да е свързано със сериозно медицинско лечение (химиотерапия, експериментални терапии) или с необходимост детето да се придружава, защото то не разбира езика, използван от медицинския персонал, или ако за медицинския персонал е трудно или невъзможно да получи точна информация за симптомите от детето, поради което се изисква превод.

Когато за здравните грижи от такова значение се изисква временно прехвърляне на детето, ако и двамата родители са съгласни с лечението, това споразумение обхваща и прехвърлянето на детето.

Формуляри

Службата за чужденците и граничните въпроси (SEF) разполага с образци на формуляри за прехвърляне на малолетни или непълнолетни деца.

Те могат да бъдат намерени на [📄 следните адреси](#)

Приложимо законодателство

[📄 Правила, уреждащи гражданското производство за настойничество/попечителство](#)

[📄 Граждански кодекс](#)

[📄 Закон за организацията на съдебната система](#)

Забележка:

Звено за контакт към ЕСМ по граждански и търговски дела (EJN-Civil), съдилищата или други образувания и органи не са обвързани от информацията, съдържаща се в настоящия информационен документ. Въпреки че информацията тук се актуализира редовно, винаги следва да се прави справка с действащите правни текстове, а търкуването на съдебната практика може да се променя с течение на времето.

Последна актуализация: 08/03/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Румъния

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Съгласно член 30, параграф 1, буква с) от Закон № 248/2005 за режима на свободно движение на румънските граждани в чужбина ненавършило пълнолетие лице, което притежава собствен документ за пътуване, или, според случая, лична карта, опростена лична карта или електронна лична карта и което пътува в чужбина с единия родител, може да напусне територията на Румъния, без да се изисква декларация от страна на другия родител, при условие че придружаващият родител предостави доказателство, че детето му е било поверено съгласно окончателно и неотменимо съдебно решение или че упражнява самостоятелно родителските права съгласно окончателно и неотменимо съдебно решение (за производствата, образувани на и след 15 февруари 2013 г.).

Не е необходимо да се представя декларация от родител, чиито родителски права са отнети, или родител, който законно е обявен за изчезнал, ако придружаващият родител представи доказателство за този факт.

Също така, съгласно член 30, параграф 6, първо тире от Закон № 248/2005, когато детето напуска Румъния, не е необходима декларацията на другия родител, на двамата родители или, според случая, на родителя, на когото е поверено ненавършилото пълнолетие лице, на родителя, който упражнява самостоятелно родителските права, на преживелия родител или на законния представител, когато ненавършил пълнолетие румънски гражданин, който живее или пребивава в държавата по местоназначение, пътува придружен до там, при условията на Закон № 248/2005.

Дори при липса на съгласие от двамата родители, от другия родител, от преживелия родител или от законния представител граничната полиция позволява придружени ненавършили пълнолетие лица да напускат Румъния, ако придружаващото ги лице обоснове необходимостта от пътуване в чужбина с факта, че детето трябва да получи медицинско лечение, което е невъзможно в Румъния и без което животът или здравето на детето са сериозно застрашени. В този случай придружителят трябва да представи издадени или одобрени от румънските медицински органи документи, доказващи това, в които се посочват периодът и държавата/ите, в която/които следва да бъде предоставено медицинското лечение. По същия начин, дори ако само единият от родителите е дал съгласието си, граничната полиция позволява придружени ненавършили пълнолетие лица да напускат Румъния, ако придружаващият ги родител представи доказателство, че детето пътува във връзка с обучение или официални състезания, като представи подходящите документи, посочващи периода и държавата/ите, в която/които ще се проведе обучението или ще се състоят състезанията.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласието на другия родител се изисква за преместване на детето в друга държава членка, когато двамата родители упражняват съвместно родителските права.

По този начин родителите упражняват родителските права съвместно и поравно, независимо дали ненавършилото пълнолетие лице е родено във или извън брака (член 503, параграф 1 от Гражданския кодекс).

Освен ако съдът не е решил друго, в случай на развод родителите упражняват съвместно родителските права. Ако са налице основателни причини, с оглед на висшия интерес на детето, съдът може да реши родителските права да се упражнява само от единия родител (член 397 и член 398, параграф 1 от Гражданския кодекс).

Съгласно член 30, параграф 1, буква б) от Закон № 248/2005, за да изведе румънско ненавършило пълнолетие лице извън страната, придружаващият родител трябва да представи на граничната полиция декларация за съгласието на другия родител да пътува в чужбина за срок, не по-дълъг от три години, считано от датата на изготвянето ѝ.

Декларацията трябва да бъде заверена от нотариус в Румъния, а в чужбина — от румънските дипломатически мисии или консулски служби. Ако пък е била представена на чуждестранни органи, декларацията трябва да отговаря на условията за свръхлегализация, предвидени в закона, или да е снабдена с апостил в съответствие с Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, приета в Хага на 5 октомври 1961 г., с изключение на декларации, произхождащи от държава, с която Румъния е сключила договори, конвенции или спогодби за правна помощ по граждански или семейни дела, които предвиждат освобождаване от свръхлегализация. Декларацията се издава на страните в два екземпляра, единият от които се съхранява от придружаващото лице, а вторият придружава паспорта на ненавършилия пълнолетие.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Когато между родителите има несъгласие по отношение на упражняването на права или изпълнението на родителски задължения, съдът по настойничеството, след като изслуша родителите и вземе предвид заключенията от доклада за психосоциалното разследване, взема решение в съответствие с висшия интерес на детето (член 486 от Гражданския кодекс). Следователно съгласието на другия родител по отношение на пътуването на дете в чужбина може да бъде заменено от съдебно решение.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Ако целта на пътуването с детето в чужбина е да се промени мястото на пребиваване на детето, се изисква съгласието на другия родител, освен ако родителят, който желае да се премести, не упражнява самостоятелно родителските права.

Така в Гражданския кодекс се предвижда, че ако е засегнато упражняването на родителската власт или родителските права, промяната на мястото на пребиваване на детето заедно с родителя, с когото то живее, може да стане само с предварителното съгласие на другия родител. В случай на несъгласие между родителите решение взема съдът по настойничеството (член 497 от Гражданския кодекс).

В Закон № 248/2005 за режима на свободно движение на румънските граждани в чужбина не се прави разлика между временно и постоянно преместване в чужбина.

В съответствие с член 34 от Правителствено решение № 94/2006 за одобряване на правилата за прилагане на Закон № 248/2005 образецът на декларациите, необходими за заминаването на ненавършило пълнолетие лице от страната, се установява със заповед на главния инспектор на Главния инспекторат на Гранична полиция.

Текстът на Закон № 248/2005 може да бъде намерен [тук](#).

Файлове по темата

[Образец на декларация за съгласието на родителите за напускане на държавата от ненавършило пълнолетие лице, придружено от другия родител](#)

 (100 Kb)

[Образец на декларация за съгласието на родителите за напускане на държавата от ненавършило пълнолетие лице, придружено от друго](#)

[пълнолетно физическо лице](#) (194 Kb)

Последна актуализация: 14/12/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Словения

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Родител може да прехвърли законно дете в друга държава без съгласието на другия родител, когато на другия родител са отнети родителските права или той е недееспособен. Когато на единия родител са отнети родителските права или той е недееспособен, родителските права се упражняват самостоятелно от другия родител (член 115 от Закона за брака и семейните отношения/*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

За прехвърлянето на дете в друга държава винаги се изисква съгласието на другия родител, освен в случаите, когато родителските права се упражняват самостоятелно от родителя.

Съгласно Закона за брака и семейните отношения родителските права се упражняват съвместно от майката и бащата (член 4, алинея 3).

Родителите упражняват родителските права по взаимно съгласие и с оглед на интересите на детето (член 113, алинея 1 от Закона за брака и семейните отношения). В обхвата на упражняването на родителските права попада и решението за това в коя държава да живее детето.

Родители, които не живеят заедно и не носят съвместно отговорността за отглеждането и възпитанието на детето, решават по взаимно съгласие и в съответствие с интересите на детето въпросите, които имат важно значение за развитието на детето (член 113, алинея 2 от Закона за брака и семейните отношения). Тези въпроси включват и прехвърлянето на детето в друга държава.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Когато родителите не могат да постигнат съгласие относно упражняването на родителските права, те получават съдействие от Центъра за социална работа. Центърът за социална работа ги подпомага и когато родители, които не живеят заедно и не носят съвместно отговорността за отглеждането и възпитанието на детето, не могат да се споразумеят по въпроси, които имат важно значение за развитието му.

Ако дори с помощта на Центъра за социална работа родителите не успеят да се споразумеят по въпроси, които имат важно значение за развитието на детето, тези въпроси се решават по искане на единия или на двамата родители от окръжния съд в безспорно (охранително) производство. Към молбата до съда се прилага уверение от компетентния Център за социална работа, че със съдействието на центъра родителите са положили усилия да постигнат споразумение относно упражняването на родителските права. Съдът е длъжен да изиска становището на Центъра за социална работа относно интересите на детето, преди да се произнесе с решение. Освен това съдът взема предвид мнението на детето, ако то е изразено от самото дете или от лице, на което детето има доверие и което е избрано от него, при условие че детето разбира значението и последиците.

Тези правила се съдържат в член 113 от Закона за брака и семейните отношения.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Когато във връзка с временно прехвърляне на детето възникне въпрос, който има важно значение за неговото развитие, към временното прехвърляне се прилага същите правила, както по отношение на прехвърлянето за по-продължителен период от време.

Последна актуализация: 05/03/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Словакия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Когато се отнася само до краткосрочен престой, например с цел краткосрочно обучение, посещение на роднини, лагеруване или почивка и т.н. Важното в този случай е, че нито детето, нито родителят възнамеряват детето да се установи за постоянно в другата държава.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Когато се отнася до преместване за постоянно в чужбина.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Важно е да се обърнете към съда по настояничество (poručenský súd), който ще се произнесе по този важен въпрос, свързан с родителската отговорност. По-специално съдът може да даде съгласието си детето да се премести за постоянно в чужбина.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Вж. по-горе. Няма такива формуляри.

Последна актуализация: 22/04/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Финландия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Упражняването на родителските права и вземането на решения, свързани с детето, се уреждат от Закона за упражняване на родителски права върху децата и правото на лични отношения (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Ако родителските права се упражняват само от единия родител, той взема решения по въпросите, свързани с детето, включително за това къде да живее детето, и следователно по принцип може да отведе детето в друга държава без съгласието на другия родител.

Ако родителите упражняват съвместно родителските права, те са съвместно отговорни за изпълнението на задълженията, които са присъщи за отглеждането на детето и вземат съвместно отнасящите се до детето решения.

Ако родителите упражняват съвместно родителските права, съдът може да се произнесе относно разпределянето на отговорностите между тях. С други думи, той може да предостави правото за вземане на решения по определени въпроси само на единия родител. В решението относно упражняването на родителски права съдът може да разпорежи, че единият от родителите може сам да решава къде да живее детето.

Ако в решението си съдът е постановил, че само единият от носителите на родителската отговорност може да упражнява правото да решава къде да живее детето, съответното лице може да отведе детето в друга държава без съгласието на другия родител.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Ако родителите упражняват съвместно родителските права върху детето, по принцип нито единият от тях не може да отведе детето в друга държава без съгласието на другия родител.

Моля, вж. също така отговора на предишния въпрос.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Ако единият родител не е съгласен детето да бъде отведено в друга държава, въпросът може да бъде отнесен за решаване пред съда.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Във Финландия няма специални правила относно временното прехвърляне, например за ваканции, и няма формуляри, които да се използват за даване на съгласие.

В решение на съда относно правото на лични отношения с детето могат да се съдържат разпоредби за това дали в рамките на такива лични отношения родителят може да пътува с детето в чужбина.

Последна актуализация: 19/04/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Швеция

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Ако двамата родители упражняват съвместно родителските права върху детето, по въпросите, засягащи личната сфера на детето, включително във връзка както с кратки пътувания, така и с трайно прехвърляне на детето в чужбина, е необходимо тяхното съвместно решение. Ако обаче детето живее с единия от двамата родители, упражняващи родителските права, родителят, с когото живее детето, има право да решава къде ще пребивава детето в свободното си време, включително по време на кратки пътувания в чужбина, стига това да не нарушава правата на детето на лични отношения с другия родител.

Родител, който упражнява самостоятелно родителските права върху детето, има право да взема със себе си детето на пътувания в чужбина или да се премести трайно с него в чужбина без съгласието на другия родител. Ако обаче детето има право на лични отношения с другия родител, това следва да се вземе предвид от родителя, който упражнява родителските права върху детето. Другият родител, с когото детето има право на лични отношения, може да подаде молба за изпълнение на решението за право на лични отношения в новата държава на местопребиваване на детето, при възможност съгласно законодателството на тази държава. Също така този родител може да подаде молба, за да получи право на лични отношения с детето по реда на Хагската конвенция от 1980 г., ако тази конвенция се прилага в държавата, където пребивава детето. Ако родител, който упражнява сам родителските права, не се съобрази с решението за право на лични отношения и по този начин не удовлетвори нуждата на детето от близки и добри лични отношения с двамата родители, това ще се отрази на начина, по който шведският съд ще разгледа въпросите, свързани с родителските права, в случай на последващ съдебен спор. Двамата родители носят съвместна отговорност за зачитането на правото на лични отношения.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Както е видно от отговора на въпрос 1, когато двамата родители упражняват съвместно родителските права, те вземат съвместни решения по въпросите, засягащи детето, включително относно престойта в чужбина. Освен това от отговора на въпрос 1 следва, че дори когато само единият родител упражнява родителските права върху детето, съществуват определени ситуации, в които този родител трябва да съобрази кратките пътувания или трайното пребиваване на детето в чужбина с неговото право на лични отношения с другия родител. Съгласно шведското законодателство противозаконното прехвърляне на дете може да представлява престъпление.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Когато двамата родители упражняват съвместно родителските права, в определени ситуации е възможно единият от тях да вземе самостоятелно решение във връзка с упражняването на родителските права върху детето. Предпоставка за това е невъзможността на другия родител поради отсъствие, болест или поради друга причина да участва във вземането на решения, които не може да бъдат отложени, без да възникнат затруднения. Не се допуска вземане по този начин на решения от съществена важност за бъдещето на детето, освен ако това не се налага с оглед най-добрия интерес на детето. Освен това е допустимо общинската комисията по социални въпроси да вземе решение за психиатрично или психологическо лечение на детето, дори ако само единият родител е дал съгласието си за това, ако това се налага с оглед най-добрия интерес на детето.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Същите правила се прилагат и по отношение на родител, който упражнява самостоятелно родителските права. Ако детето живее с единия от двамата родители, които упражняват родителските права, родителят, с когото живее детето, има право да решава къде ще пребивава детето в свободното си време, включително по време на кратки пътувания в чужбина (вж. отговора на въпрос 1). Родител, който упражнява съвместно с другия родител родителските права върху детето, може, по решение на общинската комисия по социални въпроси, да заведе детето за психиатрично или психологическо лечение в чужбина без съгласието на другия родител (вж. отговора на въпрос 3).

Последна актуализация: 04/07/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Англия и Уелс

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Правото на Англия и Уелс урежда законосъобразното отвеждане на дете от Обединеното кралство. Разпореждането относно договореностите във връзка с дете (child arrangements order) представлява съдебен акт, с който се определят лицата, с които детето следва да живее или да поддържа контакти. Член 13, параграф 2 от [Закона за децата от 1989 г.](#) позволява на лице, в чиято полза е постановено разпореждане относно договореностите във връзка с дете (известно преди това като разпореждане за пребиваване и разпореждане за лични отношения с детето), да отведе детето от Обединеното кралство за период, по-кратък от един месец (например за почивка).

Това е в съответствие с член 1, параграф 4 от [Закона за отвлечането на деца от 1984 г.](#), в който се предвижда, че лице, в чиято полза е издадено разпореждане относно договореностите във връзка с дете, не извършва престъпление, ако отведе или изпрати детето извън Обединеното кралство за период, по-кратък от един месец.

При липса на влязло в сила разпореждане относно договореностите във връзка с дете родител, който е единственият носител на родителската отговорност, може законно да отведе дете от Обединеното кралство без разрешение от другия родител. При все това другият родител, който не е носител на родителската отговорност, може да попречи на отвеждането на детето от юрисдикцията, като подаде молба до съдилищата в Англия и Уелс за постановяване на разпореждане за забрана на определени действия (prohibited steps order). Той може също така да подаде молба до съдилищата за постановяване на разпореждане относно родителската отговорност. Определението за „родителска отговорност“ е дадено в член 3, параграф 1 от Закона за децата от 1989 г.

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласно член 13 от Закона за децата от 1989 г. при наличие на влязло в сила разпореждане относно договореностите във връзка с дете никой не може да отведе въпросното дете от Обединеното кралство без писменото съгласие на всяко лице, което носи родителската отговорност за детето, или разрешение на съда.

Освен това в член 1 от Закона относно отвлечането на деца от 1984 г. се предвижда, че родител (и посочените други лица, включително настойникът на детето, лицето, в чиято полза има влязло в сила разпореждане относно договореностите във връзка с детето, или лицето, с което детето живее), който отведе или изпрати дете извън Обединеното кралство без съответното съгласие (което означава съгласието на майката и на бащата на детето, ако той е носител на родителската отговорност, или съгласието на посочените по-горе други лица), извършва престъпление (отвлечане на дете).

Ако няма постановено разпореждане относно договореностите във връзка с дете, но повече от едно лице носи родителската отговорност за детето, никое лице, което носи родителската отговорност за това дете, няма право да отведе детето от Обединеното кралство без съгласието на другите носители на родителската отговорност или разрешение на съда.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Родител, в чиято полза е постановено разпореждане относно договореностите във връзка с дете, който иска да отведе детето за постоянно от Обединеното кралство, може законно да се премести с него без намесата на съда, ако има писменото съгласие на другия родител, който е носител на родителската отговорност, или на всяко друго лице, което е носител на родителската отговорност. Ако бъде отказано съгласие, трябва да се подаде молба до съда за разрешение за отвеждане за постоянно на детето от Англия и Уелс (член 13, параграф 1 от Закона за децата от 1989 г.).

При липса на постановено разпореждане относно договореностите във връзка с дете лицето, което е носител на родителската отговорност за детето и иска да отведе детето за постоянно от Обединеното кралство, трябва да подаде молба до съда за разрешение, в случай че което и да било друго лице, което носи родителската отговорност, откаже да даде съгласието си.

В Англия и Уелс благосъстоянието на детето винаги е основното съображение и определящият фактор при дела за международно преместване. Съдиите, заседаващи в семейните съдилища, извършват самостоятелна преценка, като вземат предвид цялата информация, с която разполагат във всеки отделен случай. Те се стремят преди всичко да вземат решения, които са във висшия интерес на детето. Благосъстоянието на детето винаги е основното съображение на съда при разглеждането на тези дела. Законът за децата от 1989 г. осигурява правна закрила на благосъстоянието на децата в случаи на преместване от Англия и Уелс.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

В отговора на въпрос 1 по-горе са посочени разпоредбите за законосъобразно отвеждане на дете от Обединеното кралство за период, по-кратък от един месец. Лице с разпореждане относно договореностите във връзка с дете може да отведе детето в чужбина за **период, по-кратък от един месец**, и следователно не се нуждае от разрешението на другия родител, за да заведе детето на почивка.

Последна актуализация: 10/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Северна Ирландия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Правото на Северна Ирландия урежда законосъобразното прехвърляне на дете от Обединеното кралство. Член 13, параграф 1 от [Наредбата за децата \(Северна Ирландия\) от 1995 г.](#) (*Children (Northern Ireland) Order 1995*) позволява на лице, което разполага с разпореждане за определяне на местоживеенето (за упражняване на родителски права) по отношение на дете, да прехвърли (изведе) детето от Обединеното кралство за период до един месец.

Това следва смисъла на член 3, параграф 2А от [Наредбата за отвлечането на деца \(Северна Ирландия\) от 1985 г.](#), в който се предвижда, че лице, в чиято полза е издадено влязло в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, не извършва престъпление, ако отведе или изпрати детето извън Обединеното кралство за период, по-кратък от един месец (при условие, че не е издадено разпореждане за налагане на забрана за прехвърляне на детето).

Ако няма влязла в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на дете и майката разполага с изключителна родителска отговорност, тя може законно да прехвърли детето от Обединеното кралство без разрешение от бащата. При все това баща, който не е носител на родителската отговорност, може да се опита да попречи на прехвърлянето на детето в друга юрисдикция, като подаде до съдилищата в Северна Ирландия молба за постановяване на разпореждане за забрана на определени действия (*prohibited steps order*). Той може също така да поиска от съдилищата да издадат разпореждане за предоставяне на родителска отговорност (понятието „родителска отговорност“ е определено в член 6, параграф 1 от Наредбата за децата (Северна Ирландия) от 1995 г. (*Children (Northern Ireland) Order 1995*) или разпореждане за определяне на местоживеенето на дете (ако съдът издаде такова в полза на бащата, той трябва да му издаде също и разпореждане за предоставяне на родителска отговорност).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласно член 13 от Наредбата за децата (Северна Ирландия) от 1995 г. при наличие на влязло в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на дете никой не може да прехвърли (изведе) въпросното дете от Обединеното кралство за повече от месец без писменото съгласие на всяко лице, което носи родителска отговорност за детето, или разрешение на съда.

Освен това съгласно член 3, параграф 1 от Наредбата за отвлечането на деца (Северна Ирландия) от 1985 г. лице, което е свързано с дете, извършва престъпление (отвлечане на дете), ако заведе или изпрати детето извън Обединеното кралство без да е получило съответното съгласие.

Ако не е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, но повече от едно лице носи родителската отговорност за детето, никое лице, носещо родителска отговорност за това дете, няма право да прехвърли (изведе) детето от Обединеното кралство без съгласието на другите носители на родителска отговорност или без разрешение на съда.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Родител, в чиято полза е постановено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, който иска да отведе детето за постоянно от Обединеното кралство, може законно да се премести с него без намесата на съда, ако има писменото съгласие на другия родител, който е носител на родителската отговорност, или на всяко друго лице, което е носител на родителската отговорност. Ако бъде отказано съгласие, трябва да се подаде молба до съда за разрешение за прехвърляне (извеждане) за постоянно на детето от Северна Ирландия (член 13, параграф 1 от Наредбата за децата (Северна Ирландия) от 1995 г.).

В Обединеното кралство благосъстоянието на детето винаги е основното съображение и определящият фактор при дела за международно преместване. Съдиите, заседаващи в семейните съдилища в Северна Ирландия, извършват самостоятелна преценка, като вземат предвид цялата информация, с която разполагат във всеки отделен случай. Те се стремят преди всичко да вземат решения, които са в най-добрия интерес на детето.

Ако не е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, лице, което е носител на родителската отговорност за детето и иска да прехвърли (отведе) детето за постоянно от Обединеното кралство, трябва задължително да поиска съгласието на другия родител или разрешение от съда. В противен случай дава повод за предявяване на жалба за отвлечане на дете.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

В отговора на въпрос 1 по-горе са посочени разпоредбите за законосъобразно отвеждане на дете от Обединеното кралство за период, по-кратък от един месец. Лице, в чиято полза е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, може да прехвърли детето в чужбина за период до един месец и следователно не се нуждае от разрешението на другия родител, за да заведе детето на почивка.

Последна актуализация: 10/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Шотландия

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Това може да стане или с изрично съгласие на шотландски съд, или когато при съответните обстоятелства не се изисква съгласието на другия родител (вж. отговора на въпрос 2 по-долу).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласието на другия родител е необходимо, когато този родител „към съответния момент има и упражнява“ по отношение на детето едно от следните родителски права:

живее заедно с детето или урежда по друг начин неговото местопребиваване;

ако детето не живее с него — родителят да поддържа редовно лични отношения и пряк контакт с детето.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Вж. отговора на въпрос 1.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

Да.

Последна актуализация: 09/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Законно преместване/установяване в чужбина с деца - Гибралтар

1 При какви обстоятелства е допустимо правомерното прехвърляне на детето в друга държава от единия родител без съгласието на другия родител?

Член 30 от Закона за децата от 2009 г. (*Children Act 2009*) позволява на лице, в чиято полза е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете (*residence order*), да прехвърли детето извън Гибралтар за период до един месец.

При липса на влязло в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, родител, който е единственият носител на родителската отговорност, може законно да прехвърли (отведе) дете извън Гибралтар без разрешение от другия родител. При все това другият родител, който не е носител на родителската отговорност, може да попречи на прехвърлянето на детето в друга юрисдикция, като подаде до съда молба за постановяване на разпореждане за забрана на определени действия (*prohibited steps order*).

2 При какви обстоятелства е необходимо съгласието на другия родител за прехвърлянето на детето в друга държава

Съгласно член 30 от Закона за децата от 2009 г. при наличие на влязло в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на дете никой не може да прехвърли (изведе) въпросното дете от Гибралтар (освен ако е за период до един месец) без писменото съгласие на всяко лице, което носи родителска отговорност за детето, или разрешение на съда.

Освен това в член 184 от Закона за престъпленията от 2011 г. (*Crimes Act 2011*) се предвижда, че родител (и конкретно изброени други лица, включително настойникът на детето, лицето, в чиято полза има влязло в сила разпореждане за определяне на местоживеенето на детето, или лицето, с което детето живее), който изведе или изпрати детето извън Гибралтар без да е получил съответното съгласие (т.е. съгласието на майката и на бащата на детето, ако последният е носител на родителската отговорност, или съгласието на посочените по-горе други лица), извършва престъпление (отвличане на дете).

Ако не е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, но повече от едно лице носи родителската отговорност за детето, никое лице, носещо родителска отговорност за това дете, няма право да прехвърли (изведе) детето от Гибралтар без съгласието на другите носители на родителска отговорност или без разрешение на съда.

3 Ако другият родител не даде съгласие за прехвърлянето на детето в друга държава, въпреки че то е необходимо, по какъв начин детето може да бъде прехвърлено правомерно в друга държава ?

Родител, в чиято полза е постановено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, който иска да прехвърли (отведе) детето за постоянно от Гибралтар, може законно да се премести с него без намесата на съда, ако има писменото съгласие на другия родител, който е носител на родителската отговорност, или на всяко друго лице, което е носител на родителската отговорност. Ако бъде отказано съгласие, трябва да се подаде молба до съда за разрешение за прехвърляне (отвеждане) за постоянно на детето от Гибралтар (член 30 от Закона за децата от 2009 г.).

Благосъстоянието на детето винаги е основното съображение и определящият фактор при дела за международно преместване. Съдиите извършват самостоятелна преценка, като вземат предвид цялата информация, с която разполагат във всеки отделен случай. Те се стремят преди всичко да вземат решения, които са в най-добрия интерес на детето.

Освен това при липса на постановено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, лице, което е носител на родителската отговорност за детето и иска да прехвърли (отведе) детето за постоянно от Гибралтар, трябва да подаде молба до съда за разрешение, в случай че което и да било друго лице, което носи родителската отговорност, откаже да даде съгласието си.

4 Различни ли са правилата за временното прехвърляне (напр. ваканция, здравни грижи и др.) и трайното прехвърляне? В подобен случай, моля, предоставете съответните формуляри за съгласие.

В отговора на въпрос 1 по-горе са посочени разпоредбите за законосъобразно отвеждане на дете от Гибралтар за период, по-кратък от един месец. Лице, в чиято полза е издадено разпореждане за определяне на местоживеенето на дете, може да прехвърли детето в чужбина за **период до един месец** и следователно не се нуждае от разрешението на другия родител, за да заведе детето на почивка.

Последна актуализация: 09/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.